

Stanowisko
Komitetu Budownictwa Krajowej Izby Gospodarczej
w sprawie kluczowych problemów budownictwa w Polsce
wypracowanych na spotkaniach w 2018 roku

1. Polityka finansowa

Rząd, organizacje budowlane i samorząd gospodarczy pilnie powinny podjąć współpracę na rzecz ograniczeń wahań koniunkturalnych w budownictwie.

Budownictwu potrzebna jest spójna polityka finansowa wspierająca rozwój koniunktury. Sprzedaż materiałów budowlanych obłożonych 8% podatkiem VAT, pod pozorem wykonania usługi budowlanej prowadzi do upadku rzetelnie działających firm dystrybucyjnych, oferujących ten sam produkt z 23% stawką VAT.

W naszym odczuciu powinno się powrócić do koncepcji ulg remontowo-budowlanych dla osób fizycznych. Nadwyżka VAT otrzymana z różnicy między stawkami VAT na usługi i materiały budowlane, mogłaby być przeznaczona właśnie na ten cel. Dodatkowo ulga remontowo-budowlana mogłaby być czynnikiem stymulującym popyt wewnętrzny przez kolejne lata zapewniając większe wpływy z VAT. Byłby to też skuteczny element przeciwdziałania szarej strefie, wymuszający udokumentowaną sprzedaż zarówno w handlu materiałami budowlanymi jak i w wykonawstwie.

Z niepokojem odnotowujemy pogarszające się wyniki dużych firm budowlanych, oraz fakt, że coraz częściej opłaca się zejść z placu budowy niż wykonać kontrakt.

2. Ustawa o zamówieniach publicznych

Pomimo wielokrotnych zmian, często kosmetycznych, ustawa w dalszym ciągu wymaga pilnej analizy i wprowadzenia nowych rozwiązań, gwarantujących firmom budowlanym (szczególnie wykonawczym) stabilne i bezpieczne funkcjonowanie na rynku. Ustawa ta jest przyczyną wielu patologii na rynku budowlanym poprzez zaniżanie cen usług budowlanych, możliwych do osiągnięcia wielokrotnie jedynie poprzez zatrudnianie pracowników w szarej strefie.

Należy pilnie podjąć prace mające na celu zmiany w prawie zamówień publicznych, w tym pozwalające na uzasadnioną indeksację cen starych zamówień na skutek nowych sytuacji na rynku (nieprzewidywalnych wzrostów cen materiałów i kosztów pracy). W głównej mierze negatywny wpływ na bezpieczeństwo kontraktów mają zapisy ustawy o zamówieniach publicznych. Należy podkreślić, że dobrego projektu nie da się opracować w trybie ustawy o zamówieniach publicznych. Należy zastanowić się

Krajowa Izba Gospodarcza

ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa, tel.: +48 (22) 630 96 00, e-mail: kig@kig.pl, www.kig.pl

nad zwolnieniem z procesu zamówień publicznych etapu przygotowania inwestycji (przygotowanie projektu).

W prawie zamówień publicznych powinno się promować wysokie standardy jakościowe oparte o nowe technologie, co powinien uwzględniać zamawiający kierując się zapisami przepisów UE (np. ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG.) propagujące rozwój budownictwa zrównoważonego.

3. Polityka mieszkaniowa państwa

Istnieje konieczność stworzenia kompleksowego (narodowego) programu mieszkaniowego, którego ważnym elementem oprócz firm deweloperskich stałyby się Towarzystwa Budownictwa Społecznego, lub inne podmioty gospodarcze i społeczne. Budownictwo mieszkaniowe powinno uzyskać zdecydowane preferencje w zakresie procedur i ułatwień związanych z procesem inwestycyjnym.

Należy przygotować system zachęt i preferencji podatkowych dla osób prywatnych chcących zainwestować w budownictwo mieszkaniowe czynszowe. Pozwoli to na inwestowanie kapitału w Polsce oraz spowoduje wzrost mobilności pracowników.

4. Kształcenie zawodowe dla budownictwa

Kształcenie dla budownictwa jest cywilizacyjnym wyzwaniem na rzecz rozwoju gospodarczego Polski. To problem międzyresortowy, będący także ważnym elementem innowacyjnego rozwoju.

Kształcenie dla budownictwa wymaga zintegrowanej współpracy nauki przedsiębiorstw i szkół przy wsparciu instytucji państwa i samorządu gospodarczego. Konieczne staje się opracowanie kilkuletniej strategii rozwoju szkolnictwa zawodowego dla budownictwa. Brak renomy kształcenia zawodowego wśród społeczeństwa, bariery mentalne i organizacyjne powodują jego słabość.

Szkoły nie posiadają wystarczająco wyposażonych warsztatów, a przedsiębiorcy mają wiele utrudnień formalnych i finansowych chcąc podejmować współpracę ze szkołami.

Pilnych zmian wymaga sposób finansowania kształcenia dla budownictwa. Polegać on powinien na powiązaniu mechanizmów finansowania z budżetu państwa z faktycznymi kosztami kształcenia w poszczególnych zawodach budowlanych. Tematyce tej należy poświęcić otwarte posiedzenie Komitetu Budownictwa KIG, które zostanie zrealizowane w pierwszej połowie przyszłego roku.

5. Skuteczna promocja eksportu

Wykorzystując odpowiednio fundusze unijne i krajowe możemy z budownictwa czynić polską markę eksportową. W naszym odczuciu działające programy: „Marka polskiej gospodarki”, czy „Go to brand” wymagają pewnej korekty metod prowadzonych działań. Skuteczność prowadzonych obecnie działań można zwiększyć poprzez odciążenie przedsiębiorstw w zakresie dokumentacji i organizacji przetargów w ramach programów. Naszym zdaniem powinna powstać inicjatywa organizacji dużych reprezentacyjnych stoisk

narodowych tworzonych przez regionalne instytucje finansujące. Należy pokazywać potencjał i siłę polskiego budownictwa, wzmacniając świadomość marki – POLSKA.

Polskie wyroby budowlane nie ustępują technologicznie i jakościowo produktom zagranicznym, a w wielu przypadkach je przewyższają. Tak jest między innymi w dziedzinie stolarki budowlanej, płytek ceramicznych czy białego montażu.

Aby skutecznie konkurować na rynkach zagranicznych, budownictwo potrzebuje wsparcia systemowego, promującego Polskie marki poza naszymi granicami.

Ponadto należy stwierdzić że członkowie Komitetu Budownictwa KIG negatywnie postrzegają próbę podziału funkcjonującej *Ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa* na dwie odrębne dotyczące architektów i inżynierów. Zmiany te dają nieograniczone prawa w procesie inwestycyjnym grupie kilku tysięcy osób (ok. 12 tysięcy w Izbie Arch. w odniesieniu do ok.120 tysięcy w Izbie Inżynierów) ograniczając wejście do zawodu młodym Inżynierom przygotowanym do uczestnictwa w procesie inwestycyjnym. Podział ten spowoduje dodatkowe zamieszanie w procesie budowlanym, wydłużając proces inwestycyjny, na długość którego już wielokrotnie zwracała uwagę Komisja Europejska i Bank Światowy.

W związku z zwiększającymi się robotami budowlanym oraz z problemami z tym związanymi należy podejmować działania do stworzenia Ministerstwa Budownictwa, które będzie obejmowało pełen zakres procesu inwestycyjnego.

Skład Komitetu ds. Budownictwa:

Babij Paweł

Beśka Marek

Furmańczyk Marek

Geryło Robert

Janowski Zbigniew

Kalinowski Bogdan

Komurkiewicz Janusz

Szer Jacek

Trykosko Ryszard

Walczak-Gomuła Małgorzata

Przewodniczący Komitetu
Jacek Szer